

กรมตำรวจ

บันทึกคำให้การของผู้ร้องทุกข์ ผู้กล่าวโทษ หรือพยาน

คำให้การของ **นางพรรณี** สถานตำรวจ **นครบาลนครสงคราม** อำเภอ **พระนคร** จังหวัด **กรุงเทพมหานคร**
 วันที่ **๒๗** เดือน **พฤษภาคม** พ.ศ. **๒๕๐๘**
 ที่ **พล.ต.ท.วิเชียร แสงแก้ว** ผบช.น. ผู้กล่าวหา
 กติระหวาง **พล.ต.ท.แสง จิราวุธ** ผู้ต่อหา
 สอบหน้า **รอง ผกก.น. ๑๑**

สอบสวนที่ **กองบัญชาการตำรวจนครบาล**
 ชื่อ **นางพรรณี คังศักดิ์สมหวัง** สมเจตนากุล อายุ **๒๕** ปี
 เชื้อชาติ **ไทย** สัญชาติ **ไทย** ศาสนา **พุทธ**
 อาชีพ (ลงให้ชัดเจนว่าอาชีพชนิดใด ถ้าเป็นข้าราชการ ให้ปรากฏว่าในหรือนอกราชการ มีเบี้ยหวัดหรือมีบำเหน็จหรือมีบำนาญ ให้ลงตามประเภทับ)
ค้าขายเครื่องใช้ใน มธ.

ตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านเลขที่ **๒๐๓/๒** หมู่ที่ **-** ตำบล **รองเมือง**
 ชื่อผู้ใหญ่บ้าน **ถนนจรัสเมือง** ชื่อกำนัน
 อำเภอ **ปทุมวัน** จังหวัด **กรุงเทพมหานคร**
 ชื่อบิดา **นายเอ็งบั้ง แซ่ฮ้อ** ชื่อมารดา **นางเมี่ยวเสียง แซ่จิว**

เกี่ยวข้องกับอะไรกับคู่กรณี **ไม่เกี่ยวข้องกับใครแล้ว**
 ขอให้ถ้อยคำว่า **ข้าขอโทษยกคำความสัจจริงดังต่อไปนี้**
ข้ามีภูมิลำเนาตั้งกล่าวแล้วข้างต้น มีอาชีพค้าขายเครื่องใช้ใน มธ.ร่วมกับนายศิริศักดิ์ คังศักดิ์สมหวัง สามี โดยเช่าแผงลอยของ มธ.ขายอยู่ในโรงอาหารไค้คัสโมสร อาจารย์ริมแม่น้ำเจ้าพระยา โดยได้ทำการค้าขายมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๖ ตลอดมาจนถึงปัจจุบัน
เมื่อประมาณปลายเดือน สิงหาคม ๒๕๐๘ จะเป็นวันที่เท่าใดจำไม่ได้ ข้าได้ทราบว่าจะมีผลประกาศ ได้เดินทางกลับเข้ามาในประเทศไทย และนิสิตนักศึกษาและประชาชน ได้ชุมนุมต่อต้านรัฐบาลจอมพลประภาส ให้ออกไปจากประเทศไทย และเพื่อมีรัฐบาลที่ขับไล่ออมพลประภาส นิสิตนักศึกษาประชาชนได้ทำการชุมนุมกันอยู่ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่สนามฟุตบอล อยู่ห่างจากโรงอาหารที่ข้าค้าขาย ประมาณ ๓๐๐ เมตร การชุมนุมได้มีทั้งกลางวันและกลางคืนติดต่อกัน วันสุดท้ายที่มีการชุมนุมนั้นได้มีเหตุการณ์ไม่สงบขึ้นใน มธ.โดย

ได้มีการชิงกันระหว่างนักศึกษา กับผู้ที่ทำการต่อต้านการชุมนุมของนักศึกษา ข้าได้ยื่นเสียงเป็นถึงใน
 บริเวณมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตั้งแต่เวลา ๑๓.๐๐ น.เศษ ถึงเวลาประมาณ ๑๔.๐๐ น.เศษ
 จึงสงบ ในระหว่างที่มีเสียงปืนยิงกัน ได้ยื่นเสียงระเบิดด้วย เสียงระเบิดดังใน มธ.ทางคานสนาม
 ฟุตบอล เสียงปืนก็ดังอยู่ทางคานสนามฟุตบอลเช่นเดียวกัน ในขณะเดียวกันนั้น ได้มีนักศึกษาชายที่กำลัง
 รับประทานอาหารอยู่ในโรงอาหาร ข้าเข้าใจว่าเป็นพวกที่มาร่วมชุมนุม ประมาณ ๑๐ กว่าคน ซึ่ง
 ข้าจำไม่ได้และไม่ทราบว่าชื่อและที่อยู่ ได้ลมโต๊ะอาหารตั้งทางคานสูงเป็นที่กำบัง และได้ชักอาวุธปืน
 ออกจากยามเพื่อเตรียมทำการยิงต่อสู้ อาวุธปืนเหล่านั้นเป็นอาวุธปืนพกสั้นแบบ ยูเอส.อาร์.มี และ
 ปืนลูกม่แบบของตำรวจ นักศึกษาที่เตรียมยิงต่อสู้ได้หันหน้าไปทางประตูคานสะพานพระปิ่นเกล้าโดย
 เขากำบังอยู่หลังโต๊ะที่ลมทำเป็นที่กำบังดังกล่าวแล้ว บางคนก็ยิง บางคนก็นั่งเตรียมยิงต่อสู้ แต่ก็ไม่
 มีฝ่ายตรงข้ามเข้ามาทางคานนั้น จึงไม่ได้มีการยิงต่อสู้กับใคร เมื่อเสียงปืนสงบแล้ว นักศึกษาเหล่านั้น
 ก็เก็บปืนเข้าไว้ในยามตามเดิม และเอาโต๊ะอาหารลงวางไว้ตามเดิม ข้าได้ขายเครื่องคิดมร่วมกับ
 สามีอยู่จนถึงเวลา ๑๔.๐๐ น.จึงได้กลับบ้าน โดยนั่งรถส่วนตัวออกไปทางสะพานพระปิ่นเกล้า (รถยนต์เก๋ง)
 รุ่งขึ้นจึงทราบว่า จอมพลประภาส ได้ยอมเดินทางออกไปจากประเทศไทย โดยทราบจากหนังสือพิมพ์
 และสถานีวิทยุ หลังจากนั้นผู้ชุมนุมก็เลิกชุมนุม เหตุการณ์กลับเข้าสู่ปกติ การชุมนุมในครั้งนั้นได้ชุมนุม
 ติอยู่ประมาณ ๓ วัน ข้าจำได้ว่า ตั้งแต่วันแรกที่มีการชุมนุม ได้มีบุคคลผู้สูงอายุระหว่าง ๒๐ -
 ๓๐ ปี แต่งกายใส่เสื้อมอดอมสีฟ้าขาว สีน้ำเงินบ้าง บุ้งกางเกงยีนสีน้ำเงินขาเล็กรูป ไตรรงค์
 เทาและพองน้ำ มียามสะพาย ใต้พวงยามีแก๊ป สีน้ำเงินคาดเข็มขัดสูงๆ ผู้สูงอายุเหล่านั้นได้กล่าวสูงประมาณ
 ๑๖๐ - ๑๗๐ ซม. ผิวเนื่อค่อนข้างดำ ได้ทยอยกันเข้ามาซื้อเครื่องคิดมในบ้านข้าไปเค็ม แต่ข้านึก
 สงเกตตรงที่บุคคลเหล่านั้นพูดภาษาอังกฤษไม่ได้ ขณะที่เข้ามาซื้อเครื่องคิดม ข้าได้ถามว่า ต้องการจะ
 ซื้ออะไร บุคคลเหล่านั้นไม่พูด ได้แต่ชี้ไปที่สิ่งของที่ต้องการ เช่นต้องการนำอัดลมโคล่า ก็ชี้ไปที่น้ำ
 อัดลมโคล่าในตู้เย็น เมื่อข้าหยิบให้แล้ว ชายเหล่านั้นไม่เคยถามราคา ได้ชำระเงินให้ข้าเป็นธนบัตร
 ๕๐ เป็นเศษสตางค์ก็มี ถ้าชำระด้วยธนบัตรส่วนมากชำระด้วยธนบัตรฉบับละ ๑๐ บาท เมื่อส่งธนบัตรให้
 ข้าแล้ว บุคคลเหล่านั้นไม่เคยคอยรับเงินทอนจากข้า ก็ได้เดินกลับไปทันที ข้าคงตามเอาเงิน
 ทอนไปส่งให้ ถ้าชำระเป็นเศษสตางค์ก็เมื่อที่กำเศษสตางค์ไว้ให้ข้าหยิบเอาเอง ข้าจึงเชื่อว่า
 บุคคลเหล่านั้นไม่ใช่คนไทย หรือนักศึกษาไทย บุคคลดังกล่าวนั้นได้ทยอยกันเข้ามาที่ละคน ไม่ได้เข้า
 มาเป็นกลุ่ม ๆ เพื่อซื้อเครื่องคิดมที่ร้านข้า ข้าไม่เคยเห็นบุคคลดังกล่าวนั้นเดินเข้ามาที่ร้านข้า
 พร้อมกับนักศึกษาไทย และไม่เคยได้ยินเสียงพูดของบุคคลเหล่านั้น นับตั้งแต่วันแรกจนถึงวันสุดท้าย
 ที่มีการชุมนุม บุคคลที่ ข้าเชื่อว่าไม่ใช่คนไทย มีเข้ามาซื้อเครื่องคิดมที่ร้าน ข้าประมาณ ๒๐ คนแต่จะ
 เป็นคนชาติไหน ข้าไม่ทราบ หน้าตาเหมือนคนไทย ~~ที่ข้าไม่เคยได้รู้ชื่อหรือชื่อ~~

✓
 X
 M. J. ...
 X

ในระหว่างที่มีการชุมนุมดังกล่าวข้างต้น นิสิตนักศึกษาและประชาชนตลอดจน
 ผู้ที่สงสัยว่าจะไม่ใช่คนไทย ไม่เคยนำธนบัตรที่มีรอยตราประทับอยู่ด้านหลังหรือคานหน้ามีข้อความว่า
 เฉลิมฉลองประชาธิปไตย ๑๔ ตุลา และข้อความอื่น ๆ ดังที่พนักงานสอบสวนให้ข้าดูมาชำระค่าเครื่อง
 คิดมให้ข้าเลย

X

ต่อมาเมื่อประมาณวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๑๔ ได้มีนิสิตนักศึกษาและประชาชนไปชุมนุม

รวมรวม ก.ก.

๑

ในต่อคำให้การ ของนางพรหมี คู่รักกับหญิง พยาน แผนที่ ๒

ที่ลานโพธิ์ และในวันนั้นทางมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีการสอบไล่ของนักศึกษาเป็นวันแรก โคนันเสียงผู้
 ขุนนางผู้ชักชวนไม่ให้นักศึกษาเข้าสอบไล่ และไปร่วมชุมนุมขับไล่พระอภิคุณธมมโอบอกไปจากประเทศไทย
 ข้าโคนันเสียงจากเครื่องขยายเสียง เปิดเสียงดังมาก แต่ไม่ทราบว่าใคร เป็นคนพูด โคนันอยู่ตั้งแต่วันที่ ๑๒.๐๐
 ถึง ๑๓.๐๐ น. แต่ข้าไม่ได้เข้าไปดูที่ลานโพธิ์ การชุมนุมของนิสิตนักศึกษา ได้มีตลอดมาจนถึงวันที่ ๔.๕
 ค.ศ. ๒๕๐๔ โคนันชุมนุมกับตลอดคืนตลอดวัน ข้าได้ทราบวาระหว่างที่ชุมนุมได้มีการ แสดงละคร สดับดนตรีและ
 สดับการพูดอภิปราย โจนศิริ ฐมาธและ เร่งรักให้ ฐมาธขับไล่พระอภิคุณธมมออกจากประเทศไทย ทั้งเร่งรักให้
 ฐมาธจับคนร้ายฆ่าแขวนคอที่ จว.นครปฐมให้ไทยเร็ว ข้าได้ขึ้นทางเครื่องขยายเสียงซึ่งมีลำโพงมาติด
 อยู่ตามโรงอาหาร เพลงที่คนศรีเล่น ข้าฟังแล้วพอจะรู้ว่าเป็น เพลงเกี่ยวกับปลุกระดมให้หนีในลัทธิคอมมิวนิสต์
 ทั้งเนื้อร้องและทำนองเพลง [ระหว่างวันที่ ๓ - ๕ ตุลาคม ๕๐๔] ได้มีการชุมนุมที่ลานโพธิ์และที่สนามฟุตบอล
 ใครจะเป็นหัวหน้าชุมนุมกับข้าไม่ทราบ ในระบอบวันเวลาดังกล่าวนั้น ก็ไม่มีบุคคลซึ่งไม่ใช่คนไทยหรือนักศึกษา
 ไทย เขามาซื้อเครื่องดื่มที่ร้านข้า เขมเกี่ยวกับกับในหอที่ชุมนุมขับไล่จอมพลประภาสอีก เหมือนกัน ซึ่งมี
 จำนวนพอๆกับ เมื่อคราวชุมนุมขับไล่จอมพลประภาส บุคคลดังกล่าวนั้นแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่สกปรกและไว้ผมยาว
 ข้าได้เคยพูดคุยกับบุคคลเหล่านั้นเกี่ยวกับเรื่องของการจะทำอะไร แต่บุคคลเหล่านั้นพูดไทยไม่ได้ คงได้แต่
 เอาของที่ของการตั้งมีร้าน ข้าได้ทราบแล้ว ในวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๐๔ ข้าได้ขายเครื่องดื่มอยู่จนประมาณ
 ๒๒.๐๐ น. จึงกลับบ้านพร้อมกับสามี แต่ก่อนที่จะกลับบ้านนั้นในตอนกลางคืนนั้น ข้าไม่ได้ฟังวิทยุจากสถานีใดๆ
 จึงไม่ทราบเหตุการณ์ภายนอกและภายใน นร. ข้ากลับไปถึงบ้านเวลาประมาณ ๒๓.๐๐ น. ซึ่งที่บ้านได้เปิด
 วิทยุตั้งอยู่แล้ว จึงได้ทราบเหตุการณ์ว่ามีประชาชนที่ต่อต้านการชุมนุมของนิสิตนักศึกษาใน นร. ไปชุมนุมกันที่
 สนามหลวงเป็นจำนวนมาก และต่อมาในวันที่ ๖ ค.ศ. ๒๕๐๔ เวลาประมาณ ๐๖.๐๐ น.เศษ โคนันวิทยุ
 ยานเกราะประกาศว่านิสิตนักศึกษาที่ชุมนุมอยู่ใน นร. ได้ใจอาวูบเป็นเสียงประชาชนที่ชุมนุมต่อต้านบ้านเพื่อประชุม
 ใหญ่ ได้รับบาดเจ็บและล้มตาย วิทยุได้ประกาศต่อเสียงกันไปจนถึงเวลาประมาณ ๐๙.๐๐ น. วิทยุยานเกราะ
 ก็ได้ประกาศว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ทำการยิงต่อสู้กับนักศึกษาที่ชุมนุมใน นร. และมีคนถูกฝ่ายนักศึกษาที่ชุมนุม
 บิงได้รับบาดเจ็บและตายหลายคน หลังจากนั้น ข้าก็ไม่ได้อีก เนื่องจากมีธุระต้องออกไปนอกบ้าน
 ในวันที่ ๖ ค.ศ. ๒๕๐๔ ข้าไม่ได้มาขายเครื่องดื่ม เนื่องจากได้ทราบแล้วว่ามีการบิงกัน และข้าไม่ได้
 มาดูเหตุการณ์ที่ นร. เลข ข้าได้หยุดขายเครื่องดื่มมาตั้งแต่วันที่ ๖ ค.ศ. ๒๕๐๔ จนถึงวันนี้:

ในระหว่างการชุมนุมของนิสิตนักศึกษาเพื่อขับไล่จอมพลประภาส และพระอภิคุณธมมทั้ง
 สองครั้งนี้ ผู้ชุมนุมจะได้อาสาช่วยกันบ้างหรือไม่ ข้าไม่ทราบและไม่เห็น เนื่องจากโรงอาหารอยู่ห่างจาก
 ที่ชุมนุม เป็นความจริง.

อ่านให้ฟังแล้วรับว่าถูกต้อง.

ลงชื่อ	Minth สอนตทททท	พยาน
ลงชื่อ พ.ต.ท.	สม ๑	สอบสวน / อ่าน
ลงชื่อ พ.ต.อ.	สม ๑	พิมพ์